

TJUGOTREDJE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 11 SEPTEMBER

Läsning

Kol 1:24 – 2:3

Nu gläder jag mig över att få lida för er. Vad som ännu fattas i Kristi lidanden, det lider jag i mitt eget kött, för hans kropp, som är kyrkan. Dess tjänare har jag blivit, enligt det uppdrag som Gud har gett mig för er skull: att låta Guds ord nå sin fullbordan. Detta är den hemlighet som har varit fördold i alla tider och släktled men nu har uppenbarats för hans heliga. Gud ville låta dem veta vilken härlig skatt hedningarna har i denna hemlighet: Kristus finns hos er, hoppet om härligheten. Honom förkunnar vi genom att vägleda alla människor och undervisa dem alla med all vishet för att kunna föra fram alla som fullvuxna i Kristus. Det är för detta jag strävar och kämpar med den kraft som han så mäktigt låter verka i mig.

Jag vill att ni skall veta hur jag kämpar för er och för dem i Laodikeia och för alla som inte har träffat mig personligen, för att de skall styrkas i sina hjärtan, förenas i kärlek och nå fram till hela den djupa och rika insikt som är kunskapen om Guds hemlighet, Kristus; i honom finns vishetens och kunskapens alla skatter gömda.

Responsoriepsalm

Ps 62:6–7, 9 (R. 8a)

R. Hos Gud är min frälsning och min ära.

Endast i Gud må du ha din ro, min själ,
ty från honom kommer mitt hopp.

Endast han är min klippa och min hjälp,
min borg, jag skall inte vackla. R.

Förtrösta alltid på honom, du folk,
utgjut för honom era hjärtan.
Gud är vår tillflykt. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Luk 6:6–11

En sabbatsdag gick Jesus in i synagogan och undervisade. Där satt en man med förtvinad högerhand. De skriftlärda och fariseerna höll ögonen på Jesus för att se om han skulle bota någon på sabbaten; de ville ha något att anklaga honom för. Men han visste vad de hade för tankar och sade till mannen med den förtvinade handen: »Stig

upp och kom hit.« Då reste han sig och gick fram, och Jesus sade till dem: »Säg mig, vad är tillåtet på sabbaten, att göra gott eller att göra ont, att rädda liv eller att utsläcka liv?« Han såg sig omkring på dem alla och sade till mannen: »Håll fram handen.« Det gjorde han, och strax var handen bra igen. Men de blev utom sig och började tala med varandra om vad de skulle göra med Jesus.

TISDAG DEN 12 SEPTEMBER

Läsning

Kol 2:6-15

Ni har lärt känna herren Kristus Jesus, lev då i honom, med rot och grund i honom, allt fastare i den tro som ni har undervisats i, och låt er tacksamhet överflöda. Låt ingen göra er till fångar i de tomma och bedrägliga vishetsläror som bygger på mänskliga traditioner och kosmiska makter och inte på Kristus. Ty i honom har hela den gudomliga fullheten förkroppsligats och tagit sin boning. Och i honom, som är huvudet för alla härskare och makter, har ni nått er fullhet. I honom har ni också blivit omskurna, men inte som människor gör det, utan genom att bli av med den syndiga kroppen – det är omskärelsen genom Kristus – när ni begravdes med honom i dopet. I dopet har ni också uppstått med honom genom tron på kraften hos Gud som uppväckte honom från de döda. Och ni som var döda genom era överträdelser och ert omskurna tillstånd, er har Gud gjort levande tillsammans med Kristus, i och med att han förlät oss alla våra överträdelser och drog ett streck över det skuldebrev som belastade oss med lagens krav. Han har utplånat det genom att spika det på korset. Han avväpnade härskarna och makterna och utsatte dem för allas förakt, när han triumferade över dem genom Kristus.

Responsoriepsalm

Ps 145:1-2, 8-11 (R. 9a)

R. Herren är god mot alla.

Jag vill upphöja dig, min Gud, du konung,
och lova ditt namn alltid och i evighet.

Jag vill dagligen lova dig
och prisa ditt namn alltid och i evighet. R.

Nådig och barmhärtig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.

Herren är god mot alla
och förbarmar sig över alla sina verk. R.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,
och dina fromma skall lova dig.

De skall tala om ditt rikes ära,
och din makt skall de besjunga. R.

Halleluja

Jfr Joh 15:16

V. Jag har utvalt er och bestämt er till att bära frukt, frukt som består, säger Herren.

Evangelium

Luk 6:12-19

Jesus gick upp på berget för att be, och natten igenom bad han till Gud. När det blev dag samlade han sina lärjungar, och bland dem valde han ut tolv, som han kallade apostlar: Simon, som han också gav namnet Petrus, och hans bror Andreas, Jakob, Johannes, Filippos, Bartolomaios, Matteus, Tomas, Alfaios son Jakob, Simon, som kallades seloten, Jakobs son Judas och Judas Iskariot, han som blev förrädare.

Sedan gick han ner tillsammans med dem och stannade på ett ställe på slätten. Där var en mängd lärjungar till honom, och en stor folkmassa från hela Judeen och Jerusalem och från kustlandet vid Tyros och Sidon hade kommit för att lyssna på honom och få sina sjukdomar botade. De som plågades av orena andar blev hjälpta, och hela hopen försökte röra vid honom, ty det gick ut kraft från honom, och han botade alla.

ONSDAG DEN 13 SEPTEMBER

Läsning

Kol 3:1-11

Om ni har uppstått med Kristus, sträva då efter det som finns där uppe där Kristus sitter på Guds högra sida. Tänk på det som finns där uppe, inte på det som finns på jorden. Ni har ju dött, och ni lever ett osynligt liv tillsammans med Kristus hos Gud. Men när Kristus träder fram, han som är ert liv, då skall också ni träda fram i härlighet tillsammans med honom.

Döda därför det jordiska hos er: otukt, orenhet, lidelser och onda lustar och själviskheten, detta avgudereri. Sådant framkallar Guds vrede, och det fyllde även er tillvaro när ni levde mitt uppe i det. Men nu måste också ni lägga bort allt detta: vrede, häftighet, ondska, oförsämndhet och alla skändligheter som kommer ur er mun. Ljug inte för varandra, ni har ju klätt av er den gamla människan och hennes vanor och klätt er i den nya, som förnyas till verklig kunskap och blir en bild av sin skapare. Då är ingen grek eller jude, omskuren eller oomskuren, barbar, skyt, slav eller fri. Nej, Kristus blir allt och i alla.

Responsoriepsalm

Ps 145:2-3, 10-13ab (R. 9a)

R. Herren är god mot alla.

Jag vill dagligen lova dig
och prisa ditt namn alltid och i evighet.
Stor och högtlovad är Herren,
outrannsaktig är hans storhet. R.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,

och dina fromma skall lova dig.
De skall tala om ditt rikets ära,
och din makt skall de besjunga. R.

De skall förkunna för människorna
dina väldiga gärningar
och ditt rikets ära och härlighet.
Ditt rike är ett rike för alla evigheter. R.

Halleluja

Luk 6:23ab

V. Gläd er och dansa av fröjd,
ty er lön blir stor i himlen.

Evangelium

Luk 6:20–26

Vid den tiden lyfte Jesus blicken, såg på sina lärjungar och sade: »Saliga ni som är fattiga, er tillhör Guds rike. Saliga ni som hungrar nu, ni skall få äta er mätta. Saliga ni som gråter nu, ni skall få skratta. Saliga är ni, när man för Människosönens skull hatar er och stöter bort er och smädar er och gör ert namn avskytt. Gläd er på den dagen och dansa av fröjd, ty er lön blir stor i himlen. På samma sätt gjorde ju deras fäder med profeterna.

Men ve er som är rika, ni har fått ut er glädje. Ve er som är mätta nu, ni skall få hungra. Ve er som skrattar nu, ni skall få sörja och gråta. Ve er när alla berömmar er. På samma sätt gjorde ju deras fäder med de falska profeterna.«

TORSDAG DEN 14 SEPTEMBER

DET HELIGA KORSETTS UPPHÖJELSE

Fest

Man väljer en av följande läsningar

Läsning

4 Mos 21:4–9

Israel bröt upp från berget Hor och tog vägen åt Röda havet till för att gå omkring Edoms land. Men under vägen blev folket otåligt. Och folket talade mot Gud och mot Mose och sade: »Varför har ni fört oss upp ur Egypten, så att vi måste dö i öknen? Här finns ju varken bröd eller vatten, och vår själ vämjens vid den usla föda vi får.« Då sände Herren giftiga ormar bland folket, och dessa bet folket. Och mycket folk i Israel blev dödat. Då kom folket till Mose och sade: »Vi har syndat därmed att vi talade mot Herren och mot dig. Be till Herren att han tar bort dessa ormar från oss.« Och Mose bad för folket. Då sade Herren till Mose: »Gör dig en orm och sätt upp den på en stång. Sedan må var och en som har blivit ormbiten se på den, så skall han bli vid liv.« Då gjorde Mose en orm av koppar och satte upp den på en stång. När sedan någon hade blivit biten av en orm, såg han upp på kopparormen och blev så vid liv.

eller

Läsning

Fil 2:6–11

Kristus Jesus ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud, utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa, gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors. Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är herre, Gud fadern till ära.

Responsoriepsalm

Ps 78:1–2, 34–38 (R. jfr 7b)

R. Glöm inte Herrens verk!

Lyssna, mitt folk, till min undervisning,
 böj era öron till min muns ord.
Jag vill öppna min mun till lärorikt tal,
 uppenbara förborgade ting från fordom. R.

När han dräpte folket, frågade de efter honom
 och vände om och sökte Gud.
De tänkte då på att Gud var deras klippa
 och att Gud den Högste var deras förlossare. R.

De talade inställsamt för honom med sin mun
 och hycklade för honom med sin tunga.
Men deras hjärtan höll sig inte ståndaktigt vid honom,
 och de var inte trogna i hans förbund. R.

Dock, han är barmhärtig,
 han förlåter missgärning,
 och han vill inte fördärva.
Därför avvände han ofta sin vrede,
 han lät ej hela sin förtörnelse bryta fram. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 651

Halleluja

V. Vi tillber dig, Herre Jesus Kristus, och prisar dig,
ty genom ditt kors har du återlöst världen.

Evangelium

Joh 3:13–17

Vid den tiden sade Jesus till Nikodemos: »Ingen har stigit upp till himlen utom den som stigit ner från himlen: Människosonen. Liksom Mose hängde upp ormen i öknen, så måste Människosonen upphöjas för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv. Ty Gud sände inte sin son till världen för att döma världen utan för att världen skulle räddas genom honom.«

FREDAG DEN 15 SEPTEMBER

JUNGFRU MARIAS SMÄRTOR

Minnesdag

Sekvensen *Stabat mater* kan sjungas före (Halleluja och) evangeliet.

Läsning

Heb 5:7-9

Under sitt liv på jorden uppsände Kristus med höga rop och tårar enträgna böner till den som kunde rädda honom från döden, och han blev bönhörd därför att han böjde sig under Guds vilja. Fast han var son lärde han sig lyda genom att lida, och när han hade fullkomnats blev han för alla som lyder honom den som bringar evig frälsning.

Responsoriepsalm

Ps 31:2-6, 15-16, 20 (R. 17b)

R. Hjälp mig, Herre, i din nåd.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,

låt mig aldrig komma på skam,

befria mig i din rättfärdighet.

Vänd ditt öra till mig, skynda att rädda mig,

var mig en fast klippa, en borg som blir min räddning. R.

Ty du är mitt bergfäste och min borg,

och du skall, för ditt namns skull, leda och föra mig.

Du skall dra mig ur det nät som de lade ut för mig,

ty du är mitt värn.

I din hand befaller jag min ande,

du befriar mig, Herre, du trofaste Gud. R.

Men jag förtröstar på dig,

Herre, jag säger: »Du är min Gud.«

Min tid står i dina händer,

rädda mig från mina fienders hand

och mina förföljare. R.

Stor är din godhet,

den du förvarar åt dem som fruktar dig,

och i allas åsyn bevisar dem

som tar sin tillflykt till dig! R.

Sekvens

1. Under korset står Maria
sörjande vid sonens sida
där han dör för syndig värld.
2. Jesu plågor henne bränner
och hon modershjärtat känner
genomborrat av ett svärd.
3. O hur sorgsen, hur bedrövad
övergiven, tröst berövad
är Guds moder i sin nöd!
4. Vem kan fatta vad hon lidit
och hur hennes hjärta svidit
under sonens bittra död.
5. För oss fallna människor plågad
smärtans kalk, till brädden rågad,
hon nu sonen tömma ser,
6. och hon hör emellan ropen
från den grymma pöbelhopen
hur han till sin Fader ber.
7. Kunde nu mitt hårda hjärta
känna något av din smärta
och din övergivenhet.
8. Kunde jag med dig få känna
Jesu kval mitt hjärta bränna
i hans dödsstunds bitterhet.
9. Jesu moder vid din sida
vill jag stå och med dig lida
i min Herres bittra nöd.
10. Här vid korset vill jag dröja
och i ödmjukhet mig böja
för hans lidande och död.
11. Bed för mig att jag må lära
att med Jesus korset bära

när min sista timme slår.

12. Bed att jag ej honom sviker
och ej från hans sida viker
tills jag evigt målet når.

Halleluja

V. Salig är du jungfru Maria,
som utan död fick martyriets segerkrans
under Herrens kors.

Evangelium

Joh 19:25–27

Vid Jesu kors stod hans mor och hennes syster, Maria som var gift med Klopas och Maria från Magdala. När Jesus såg sin mor och bredvid henne den lärjunge som han älskade, sade han till sin mor: »Kvinna, där är din son.« Sedan sade han till lärjungen: »Där är din mor.« Från den stunden hade hon sitt hem hos lärjungen.

eller:

Evangelium

Luk 2:33–35

Jesu far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

LÖRDAG DEN 16 SEPTEMBER

Läsning

1 Tim 1:15–17

Detta är ett ord att lita på och värt att helt ta till sig, Kristus Jesus har ju kommit till världen för att rädda syndare – och bland dem är jag den störste. Men jag mötte förbarmande, och det för att Kristus Jesus skulle kunna visa allt sitt tålmod på mig som den förste, urtypen för dem som skall komma till tro på honom och vinna evigt liv. Evighetens konung, oförgänglig, osynlig, den ende Guden – hans är äran och härligheten i evigheters evighet, amen.

Responsoriepsalm

Ps 113 1–5a, 6–7 (R. 2)

R. Välsignat vare Herrens namn från nu och till evig tid
eller: Halleluja.

Lova Herren, ni Herrens tjänare,

lova Herrens namn.
Välsignat vare Herrens namn
från nu och till evig tid. R.

Från solens uppgång till dess nedgång
må Herrens namn vara lovat.
Herren är upphöjd över alla folk,
hans ära når över himlen. R.

Ja, vem är som Herren, vår Gud,
han som ser ned så djupt
– ja, vem i himlen och på jorden?
Han som upprättar den ringe ur stoftet,
han som lyfter den fattige ur dyn. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Luk 6:43–49

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ett bra träd bär aldrig usel frukt, inte heller bär ett uselt träd bra frukt. Varje träd känns igen på sin frukt. Man plockar inte fikon på tistlar eller druvor på törnbuskar. En god människa bär fram det som är gott ur sitt hjärtas goda förråd, och en ond människa bär fram det som är ont ur sitt onda förråd. Hennes mun säger vad hjärtat är fullt av.

Varför säger ni 'Herre, herre' när ni kallar på mig, om ni ändå inte gör som jag säger? Den som kommer till mig och hör mina ord och handlar efter dem – vem han är lik, det skall jag visa er. Han är lik en man som när han bygger ett hus gräver djupt och lägger grunden på berg. När floden svämmar över, vräker sig vattnet mot huset men förmår inte rubba det, eftersom det är väl byggt. Men den som hör och inte handlar, han är lik en man som bygger ett hus på marken utan att lägga någon grund. Floden vräker sig mot huset, och det rasar genast ihop och förödelsen blir stor.«

TJUGOFJÄRDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 17 SEPTEMBER

Första läsningen

Syr 27:30 – 28:7

Vrede och hätskhet är avskyvärda,
men syndaren håller fast vid dem.
Den som hämnas drabbas av Herrens hämnd,
men han framhärdar i sin syndfullhet.
Förlåt din nästa den orätt han har gjort,

så utplånas dina egna synder när du ber.
Om en människa bär agg mot en annan,
hur kan hon då kräva läkedom av Herren?
Hon visar ingen nåd mot sin medmänniska,
men när hon själv har syndat tar hon till böner!
Hon bär på agg, hon som själv är dödlig –
vem skall då ge försoning för hennes synder?
Tänk på livets slut och hata inte mer;
minns döden och förgängelsen, håll fast vid buden.
Tänk på buden och vredgas inte på din nästa;
minns förbundet med den Högste och glöm andras fel.

Responsoriepsalm

Ps 103:1–4, 9–12 (R. jfr 8)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Lova Herren, min själ,
hela mitt jag vill prisa hans heliga namn!
Lova Herren, min själ,
minns allt det goda han gör. R.

Han förlåter alla mina synder
och botar alla mina sjukdomar,
han räddar mig från graven
och kröner mig med nåd och barmhärtighet. R.

Han går inte ständigt till rätta med oss,
hans vrede varar inte för evigt.
Han handlar inte mot oss som vi förtjänat,
han ger oss inte våra synders lön. R.

Ty så hög som himlen välver sig över jorden,
så väldig är hans nåd över dem som fruktar honom.
Så långt som öster är från väster,
så långt från oss förvisar han vår synd. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 667

Andra läsningen

Rom 14:7–9

Ingen av oss lever för sin egen skull, och ingen dör för sin egen skull. Om vi lever, lever vi för Herren, och om vi dör, dör vi för Herren. Vare sig vi lever eller dör tillhör vi alltså Herren. Ty Kristus dog och fick liv igen för att härska över både döda och levande.

Halleluja

Jfr Joh 13:34

V. Ett nytt bud ger jag er, säger Herren:
att ni skall älska varandra så som jag har älskat er.

Evangelium

Matt 18:21-35

Vid den tiden kom Petrus fram till Jesus och sade: »Herre, hur många gånger skall min broder kunna göra orätt mot mig och ändå få förlåtelse av mig? Så mycket som sju gånger?« Jesus svarade: »Jag säger dig: inte sju gånger utan sjuttiosju gånger.

Därför är det med himmelriket som när en kung ville ha redovisning av sina tjänare. När han började granskningen förde man in en som var skyldig honom tio tusen talenter. Eftersom han inte kunde betala befallde hans herre att han skulle säljas tillsammans med sin hustru och sina barn och allt han ägde, så att skulden kunde betalas. Tjänaren kastade sig ner och bönföll honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala alltsammans.' Då kände hans herre medlidande med honom och lät honom gå och efterskänkte hans skuld. Men när tjänaren gick därifrån, mötte han en annan tjänare som var skyldig honom hundra denarer. Han grep honom om strupen och sade: 'Betala tillbaka vad du är skyldig!' Den andre kastade sig ner och bad honom: 'Ge mig tid, så skall jag betala.' Men han ville inte utan gick därifrån och lät sätta honom i fängelse tills skulden var betald. När de andra tjänarna såg vad som hände tog de mycket illa vid sig och talade om alltsammans för sin herre. Då kallade denne till sig tjänaren och sade: 'Din usling, jag efterskänkte hela din skuld när du bad mig om det. Borde du inte ha varit lika barmhärtig mot din kamrat som jag mot dig?' Och i sin vrede lät hans herre bödelsdrängarna ta hand om honom tills hela skulden var betald. Så skall min himmelske fader göra med var och en av er som inte av uppriktigt hjärta förlåter sin broder.«